

ikke sagt. Det er noget, hr. Frank Dahlgaard selv har opfundet, men det er selvfølgelig også en måde at debattere på: tage modstanderens synspunkt, forvrænge det voldsomt og så sige: Det er da tosset. Og det er det jo.

Jeg sagde, at Danmark var udsat for et angreb; på trods af at vi havde en bomstærk økonomi, var der alligevel et angreb på den danske krone. Og det var et angreb, der, selv om det lykkedes os hurtigt at tilbagevise det, alligevel nåede at få konsekvenser for de danske virksomheder ved en rentestigning, og ikke kun for nogle få tilfældige landmænd, der havde variable lån; det ramte bredt i hele erhvervslivet.

Jeg er sikker på, at hr. Frank Dahlgaard vil kunne huske – ellers kan jeg genopfriske hukommelsen – at B&O's direktør var ude i Børsen og var voldsomt bekymret over den udvikling og følte det dybt frustrerende, at han som direktør for en virksomhed, der producerede og handlede internationalt, skulle rammes af sådan nogle skvulp med store konsekvenser for virksomheden, hvis ikke det hurtigt blev overstået. Det gjorde det lykkeligvis, men historien viste, at vi kan blive udsat for den slags angreb.

Derfor har også vi i Danmark en interesse – på egne vegne, men især på svagere økonomiers vegne – i at medvirke til mere fair regler internationalt.

Hr. Rohde spurgte til Tobin-skatten og spurgte, om det var en restriktion, eller om det var en skattekilde, for det var vigtigt at skelne. Nu er det mest for Venstre, det er vigtigt at skelne, tror jeg, for Venstre har for tiden et eller andet religiøst med skat; har jeg forstået, noget, som giver dem voldsomme problemer; og som gør det umuligt for dem at indgå en aftale selv vedrørende energipolitikken, som de i øvrigt synes er fornuftig, men det må de jo sejle med. Jeg har ikke noget behov for at skelne.

Ideen med Tobin-skatten er, at den kan virke både som en restriktion og som en kilde, der kan finansiere gode aktiviteter under FN. Men lad os lige repetere en gang mere, at det vedtagelsesforslag, vi har lavet her – det spurgte hr. Rohde også til – åbner for en diskussion af flere forskellige virkemidler. Vi har ikke bundet os til, at det er Tobin-skatten. Vi synes i SF, den er en glimrende idé og god at undersøge om man kan komme til at arbejde med, men der findes også andre virkemidler, og det er vi også åbne over for.

Til hr. Kim Behnke skal jeg sige til sidst, at jeg har ikke taget afstand fra ATTAC's metoder, for

mig bekendt har ATTAC taget afstand fra de mennesker, som har været voldelige i forbindelse med de her topmøder. I hvert fald siger den danske ATTAC-bevægelse: Det er ikke ATTAC; det er tilløbere udefra, som vi ikke har nogen mulighed for at kontrollere. Og den danske ATTAC siger: Vi ønsker ikke at bruge vold som politisk virkemiddel. Og det er det, jeg tager til efterretning.

I øvrigt har ATTAC masser af andre gode punkter på dagsordenen, f.eks. gældslettelse for ulandene, som hr. Kim Behnke også vil kunne genfinde i det vedtagelsesforslag, der ligger her i dag.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Jes Lunde bliver ved med sin valutakrise og sagde her sidst, at historien viser, at vi kan blive udsat for den slags angreb. Nej, det gør historien vel ikke. I 1990'erne, hvor der har været orden i dansk økonomi, for der blev ryddet op under Henning Christophersen og Poul Schlüter i 1980'erne, og Poul Nyrup Rasmussen-regeringerne har i alle hovedtræk videreført den fornuftige økonomiske politik, har der ikke været langvarige angreb. Det var jo tilbage i 1970'erne under den der vanvittige devalueringspolitik, hvor det hele var inflation og gældsætning. Men sådan var det ikke i 1990'erne, hvor der ikke har været nogen som helst langvarige angreb på den danske krone. De har været kortvarige, og de er blevet opfanget med lidt rentestigning i en kort periode og lidt brug af valutabeholdningen, der så er vendt hjem.

Jeg må spørge hr. Jes Lunde: Var der dårlige regnskaber for B&O eller andre virksomheder specielt i 1998? Jeg mener ikke at kunne huske det. Steg arbejdsløsheden i 1998? Jeg mener ikke at kunne huske det. Tallene viser, at den faldt. Stoppede investeringerne i 1998 i Danmark? Nej, det gjorde de ikke, de steg og de steg; det gik helt fint, der var ingen krise.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu er det såmænd ikke kun mig, der mener, at man er nødt til at skelne i denne her sammenhæng. Det er der faktisk mange økonomer der har erklæret sig enige i.

Så må jeg jo spørge hr. Jes Lunde: Mener hr. Jes Lunde virkelig, at en Tobin-skat ville have kunnet afværge kriserne i Asien, i Sverige, i Fin-